

Expedient: 253/24**Número de registre:** 2024/...**Recurrent:** ...**Tribut:** Taxa d'ocupació del domini públic 2020-2023**Data de presentació del recurs:** 12/04/2024 (recurs d'alçada) i 05/06/2024 (al·legacions complementàries al recurs d'alçada)

El Consell Tributari, reunit en sessió de 7 de maig de 2025, coneixent del recurs presentat per ..., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a l'encapçalament, la mercantil interessada interposa recurs d'alçada contra els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall Concepte	Adreça Objecte	Import €	Període
Liquidació PA2024...	Taxa ocupació domini públic	...	654.169,39	06/03/2020- 31/12/2020
Liquidació PA2024...	Taxa ocupació domini públic	...	782.395,28	01/01/2021- 31/12/2021
Liquidació PA2024...	Taxa ocupació domini públic	...	782.395,28	01/01/2022- 31/12/2022
Liquidació PA2024...	Taxa ocupació domini públic	...	306.438,15	01/01/2023- 21/05/2023

2.- En el seu recurs i en l'escrit d'al·legacions complementàries a aquest, ... (d'ara endavant, ...), a més de formular la impugnació indirecta de l'Ordenança fiscal sobre la base de la qual s'han liquidat les taxes que motiven el present recurs, al·lega sintèticament: (i) no ser subjecte passiu de la taxa en tant que l'ocupació que la fonamenta va ser realitzada pels constructors contractistes ... i ...; (ii) no haver-se justificat prou l'ocupació ni haver rebut trasllat de l'expedient previ a les liquidacions; (iii) la incorrecció del càlcul de la taxa per aplicar un criteri

general i no un d'específic d'espais i zones verdes; i (iv) la prescripció del dret de l'Administració a liquidar pel transcurs del temps establert a la Llei general tributària.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe del Districte de l'Eixample es desprèn la següent relació de fets:

- En data 19.09.2007 l'Ajuntament de Barcelona accepta la cessió gratuïta per part de ... de la parcel·la situada davant de ..., parcel·la de 1.250,40 m² que va passar a ser de titularitat municipal i qualificada urbanísticament com a 6*a.

- Inicialment es va concedir a la companyia ... llicència d'obres sobre ... que posteriorment va adquirir ...: Llicència d'obres ...

- Des de l'any 2014 i de forma intermitent i discontinua es van anar realitzant actuacions en la citada finca fins que en data 3 de juny de 2022, ... va sol·licitar llicència d'obres majors per realitzar una gran rehabilitació sense increment de volum o sostre edificable amb canvi d'ús principal sobre Aquesta llicència va ser concedida amb número de referència

- Amb ocasió de la reactivació de les actuacions sobre la referida finca l'Ajuntament de Barcelona va obrir noves vies de comunicació amb ... i els serveis tècnics d'inspecció del Districte de l'Eixample van portar a terme una sèrie d'inspeccions, fruit de les quals es va constatar, entre altres, l'ocupació sense títol habilitant de la citada parcel·la municipal de 1.250,40 m² situada davant de ... de ..., segons recull l'informe emès pel Departament de Serveis Jurídics – Secretaria del Districte de l'Eixample: *“com a mínim, des de la data de 10 de desembre de 2014, de forma exclusiva, intensiva, continuada i sense cap títol legal que autoritzés aquesta ocupació, utilitzant-la per als usos propis relacionats amb les obres a executar (...)”*.

- En data 22 de maig de 2023 ..., promotora i titular de les obres de ... signa un contracte d'execució d'obres amb les mercantils ... i ... per assumir l'execució de les obres de la finca esmentada.

- En data 23 de novembre de 2023 la ... sol·licita llicència per a una tanca de protecció d'obres en relació amb les actuacions que aquesta estava realitzant a '...; llicència que li és concedida.

- En data 22 de desembre de 2023 es notifica a la ... la liquidació en concepte de taxa d'ocupació del domini públic conforme a la llicència d'ocupació sol·licitada i concedida a la referida ... en relació amb les obres del ... pel període comprès entre el 22 de maig de 2023 i 31 de desembre de 2023. I en data 13 de març de 2024 es notifiquen a ... les liquidacions girades per l'Ajuntament en concepte de taxa d'ocupació del domini públic per l'ocupació sense títol abans referida i pels períodes no prescrits (del 6 de març de 2020 fins al 21 de maig de 2023).

- En data 19 de gener de 2024 la ... interposa recurs d'alçada en impugnació d'aquesta liquidació girada d'acord amb la llicència i en data 12 d'abril de 2024 ... interposa recurs d'alçada contra les liquidacions girades per l'ocupació sense títol habilitant; totes en relació amb les actuacions realitzades en relació amb les obres de

4.- El Districte de l'Eixample emet informe de data 12 de juliol de 2024 en què proposa la desestimació del recurs d'alçada.

Als fets anteriors els són d'aplicació els següents

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Admissibilitat del recurs d'alçada i les seves al·legacions complementàries

D'acord amb l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, en concordança amb l'article 14.2.c) del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, contra els actes de l'administració municipal d'aplicació dels tributs es podrà interposar, en el termini d'un mes, el recurs d'alçada amb efectes de reposició.

Consta acreditat que les liquidacions ara impugnades van ser notificades a ... en data 13 de març de 2024 i que aquesta mercantil va interposar recurs d'alçada contra les mateixes mitjançant escrit de data 12 d'abril de 2024; presentant el 5 de juny de 2024 un escrit d'al·legacions complementàries. A la vista de tot això escau admetre el recurs d'alçada, així com el posterior escrit d'al·legacions (art. 53.1.e) Llei de procediment administratiu comú).

Segon.- Contextualització del recurs i de la problemàtica plantejada en aquest

El present recurs d'alçada i les seves al·legacions complementàries centren l'objecte de debat entorn de la Resolució del Regidor del Districte de l'Eixample de data 6 de març de 2024 per la qual es giren a ... les liquidacions ara impugnades referides a la taxa per ocupació del domini públic produïda en el marc de les obres de rehabilitació del ..., situat a la ...

Per comprendre globalment la qüestió jurídica debatuda cal tenir en compte la posició dels diversos subjectes interessats. Així, d'una banda, l'entitat ara recurrent ..., promotora i titular de les obres, nega la seva condició de subjecte passiu de la taxa atribuïnt expressament aquesta condició a les constructores contractistes ... i I, d'altra banda, ... que va ostentar la condició de constructora contractista de la promotora ... en data anterior al 22 de maig del 2023 va passar, a partir d'aquesta data, a formar part d'una ... amb ... com a nova constructora contractista. Per aquest motiu té interès directe en el recurs interposat per la ... esmentada contra la liquidació de la mateixa taxa per ocupació del domini públic però pel període comprès entre el 22 de maig i el 31 de desembre del 2023, i que és objecte d'un altre expedient.

Tercer.- Impugnació indirecta de l'Ordenança fiscal

A través del seu recurs d'alçada, ... al·ludeix a una possible nul·litat de l'Ordenança Fiscal 3.10, relativa a la taxa per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic municipal, que pogués entendre's com a impugnació indirecta d'aquesta. I ho fa assenyalant la suposada desproporció de la tarifa de la taxa aplicada, la seva falta de respecte amb el principi d'equivalència i la seva indeguda justificació en l'informe econòmic financer.

Pel que fa a aquesta eventual impugnació indirecta de la citada Ordenança fiscal, el Consell Tributari ha de recordar que l'article 2.2. del seu Reglament orgànic estableix que no és en cap cas competent per a dictaminar reclamacions contra els actes d'aprovació de les ordenances fiscals i dels preus públics i de les seves modificacions; acords sobre els quals, d'altra banda, no cal interposar recurs administratiu, com la mateixa interessada reconeix.

En virtut d'això, no és procedent que en aquest procediment el Consell Tributari faci cap pronunciament sobre la legalitat de l'ordenança.

Quart.- Fet impossible i relació amb l'obligat tributari

... addueix al seu recurs que l'Ajuntament no ha justificat suficientment l'ocupació, negant amb això la realització del fet impossible de la taxa que ens ocupa.

Respecte d'aquest punt cal assenyalar que l'ocupació que motiva la liquidació de la taxa no només està perfectament acreditada a través de l'àmplia documentació que obra a l'expedient administratiu, sinó que fins i tot està reconeguda per la mateixa promotora i titular de l'obra, ..., quan en el seu escrit de recurs (al·legació segona) assenyala que la “(...) la liquidació es va haver de practicar a l'inici de l'ocupació, el 10 de desembre de 2014, (...)”; (al·legació tercera): *“Això anterior no es veu afectat pel fet que l'obra hagi estat durant molt de temps aturada doncs, com s'ha acreditat amb la documentació adjunta, l'espai sempre ha estat ocupat”* Una altra cosa és que imputi l'ocupació a altres subjectes, aspecte que ja ha estat tractat al fonament anterior.

A més a més, aquesta ocupació s'admet expressament en el recurs que formula la ... –integrada per ... i ...- contra la liquidació que se li gira en concepte de la mateixa taxa per ocupació del domini públic per un període concret de l'exercici 2023, objecte d'un altre expedient, quan reconeix que la instal·lació de la tanca consta des de fa molt de temps i que es manté a la data d'aquest recurs. D'altra banda, cal notar que la ... afirma desconèixer si aquesta tanca compta o no amb autorització municipal, quan el cert és que ..., en virtut de contracte subscrit amb ... que aquesta aporta ara al present expedient, sembla que va assumir contractualment l'obligació de sol·licitar la llicència d'ocupació i assumir el cost de la taxa corresponent, encara que mai no va sol·licitar aquesta llicència.

En relació amb el fet impossible de la taxa convé tenir present a més els termes de l'article 2 de l'Ordenança fiscal 3.10 de l'Ajuntament de Barcelona, reguladora de les Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, que literalment disposa al primer incís:

“Constitueix el fet imposable la utilització privativa o l’aprofitament especial del domini públic municipal i la prestació de serveis de gestió municipal sobre el domini públic estatal.”

En termes molt similars es pronuncia el legislador estatal en definir el fet imposable de la taxa a l'article 20 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL) dient:

“1. Las entidades locales, en los términos previstos en esta ley, podrán establecer tasas por la utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local, así como por la prestación de servicios públicos o la realización de actividades administrativas de competencia local que se refieran, afecten o beneficien de modo particular a los sujetos pasivos.

En todo caso, tendrán la consideración de tasas las prestaciones patrimoniales que establezcan las entidades locales por:

A) La utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local.”

Establert això, ara escau examinar els termes en què les dues normes -l'Ordenança fiscal 3.10 de l'Ajuntament de Barcelona i el TRLRHL- es refereixen als obligats tributaris en tant que subjectes que realitzen el fet imposable de la taxa.

Diu sobre això l'Ordenança fiscal 3.10 de l'Ajuntament de Barcelona a l'article 4.1:

“Són subjectes passius de la taxa, en concepte de contribuents, les persones físiques o jurídiques, com també les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària, que gaudeixin, utilitzin o aprofitin especialment o privativament el domini públic municipal en benefici propi (...)”.

Per part seva, l'article 23 del TRLRHL diu sobre aquest punt:

“1. Son sujetos pasivos de las tasas, en concepto de contribuyentes, las personas físicas y jurídicas así como las entidades a que se refiere el artículo 35.4 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria:

a) Que disfruten, utilicen o aprovechen especialmente el dominio público local en beneficio particular, conforme a alguno de los supuestos previstos en el artículo 20.3 de esta ley.

b) Que soliciten o resulten beneficiadas o afectadas por los servicios o actividades locales que presten o realicen las entidades locales, conforme a alguno de los supuestos previstos en el artículo 20.4 de esta ley.”

Els termes en què es pronuncia la normativa ressenyada donen peu a una qualificació del subjecte passiu amb criteris que estan lluny de ser rígids, si no més aviat dotats d'una certa versatilitat que en facilita l'aplicació a la variada casuística que de fet es produeix.

Això es posa de manifest, per exemple, en la Sentència de la Sala contenciós administrativa del Tribunal Suprem de 30 d'octubre de 2019, dictada en el marc del recurs de cassació 3738-2018, que dona rellevància, en l'àmbit que contempla, als pactes entre les parts relatius a l'assumpció de la càrrega de pagar els tributs quan es tracta de pactes referits a l'abonament de tributs locals, i que aquest Consell ha pres en consideració en altres expedients, com el 231-21, referit, precisament, a una taxa d'ocupació del domini públic com la que aquí analitzem. Efectivament, en un cas com l'aquí analitzat, on l'aprofitament que configura el fet imposable de la Taxa d'ocupació del domini públic pot predicar-se tant del promotor i amo de l'obra com del contractista, davant l'incompliment del pacte que traslladava la càrrega de sol·licitar la llicència d'ocupació, obliga l'administració a dirigir la liquidació, com així va fer, al promotor i, això, no sols perquè amb el seu aprofitament del domini públic va realitzar el fet imposable, sinó, a més, per correspondre-li legalment l'obligació de sol·licitar la llicència d'ocupació del domini públic que comporta i possibilita aquest aprofitament.

També es posa de manifest la versatilitat en la realització del fet imposable quan concorren diferents subjectes en la Sentència TSJ Madrid 23 de febrer de 2007, citada pel mateix recurrent. En efecte, en contra del sentit que pretén el recurrent, la Sentència considera correcte que en un

primer moment la llicència provisional per a les obres, que incloïen ocupació del domini públic, va ser sol·licitada pel promotor que va ser qui va abonar la liquidació pertinent. I que les llicències per a successives ampliacions de l'ocupació del domini públic fossin sol·licitades per l'empresa constructora a nom propi, per la qual cosa va resultar correcte liquidar les taxes a aquesta, que a més també va ser beneficiada per l'ocupació. Aquesta situació de considerar la realització del fet imposable per diferents subjectes, promotor i constructor, en moments temporals successius resulta molt similar, per cert, a la qual aquí ens ocupa.

En un sentit semblant, el Tribunal Económico Administrativo Foral de Guipuzkoa en Resolució 37471/2023, de 19 de desembre, indica que “*resulta igualmente procedent*” -és a dir, “també” o “indistintament”- a qui ocupa materialment la via pública, o a qui és titular de l'obra, segons siguin les circumstàncies del cas concret.

Cabria, així, establir que el subjecte passiu de la taxa per dir-ho així “primari” o originari és el promotor o amo de l'obra que es beneficia en última instància de l'ocupació del domini públic i manifesta, per tant, capacitat econòmica gravada, tret que concorri un tercer -el constructor- com a sol·licitant de la llicència i manifest ocupant efectiu i beneficiari immediat.

La normativa municipal de Barcelona i l'estatal que s'ha transcrit anteriorment posen de manifest que l'Ordenança fiscal 3.10 de l'Ajuntament de Barcelona està redactada en termes molt similars als previstos al TRLRHL i de cap manera la norma de l'Ajuntament de Barcelona conté un concepte més rígid o restrictiu del subjecte passiu de la taxa, com sí que ho fan les ordenances fiscals d'altres municipis, motiu que en el cas específic que ara ens ocupa contribueix entendre adequat el criteri de l'Ajuntament de Barcelona.

A la vista del que s'ha exposat, en el supòsit concret que ens ocupa, cal concloure que, estant acreditada la realització del fet imposable -l'ocupació- i que, en canvi, no està acreditat que la fes un altre subjecte, només cal entendre que l'obligació de satisfer la taxa ha de recaure a

Cinquè.- Subjecte passiu de la taxa que motiva les liquidacions impugnades

La mercantil interessada nega ser l'obligat tributari de la taxa que se li gira per ocupació del domini públic i apunta a les societats constructores contractistes ... i ... per entendre que van ser aquestes i no ... les que van fer l'ocupació gravada amb aquella taxa.

No obstant això, la recurrent no té raó en la seva al·legació per les raons que tot seguit es desenvoluparan.

... ostenta des que obté la llicència d'obres el 21 de febrer de 2014 fins a la data actual la doble condició de promotora i titular de l'obra escomesa en el Per això es fa oportú recordar que la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació (d'ara endavant, LOE) estableix de manera clara al seu article 9.2c) l'obligació legal del “promotor” de demanar les llicències en assenyalar:

“2. Son obligaciones del promotor:

(...)

c) Gestionar y obtener las preceptivas licencias y autorizaciones administrativas, así como suscribir el acta de recepción de la obra.”

Consta acreditat a l'expedient administratiu que ... ha sol·licitat totes i cadascuna de les llicències d'obres que s'han succeït al llarg dels molts anys que han afectat l'execució de les obres de '.... Tot i això, ni ... -que tenia obligació legal de fer-ho-, ni cap altre subjecte, van demanar mai la llicència per l'ocupació del domini públic que motiva les liquidacions que ara examinem.

Dins un accidentat context d'abandonaments, suspensions i altres vicissituds esdevingudes en el procés d'execució de les obres de rehabilitació de ..., ... assenyala les constructores ... i ... com a subjectes passius de la taxa. Ara bé, a pesar que eventualment aquestes poguessin haver assumit contractualment l'obligació de demanar la corresponent llicència d'ocupació –només consta així reflectit en el contracte subscrit entre ... i ... en data 23 de maig del 2022, però no consta respecte de ... perquè la interessada no ha aportat el contracte subscrit amb ella-, la veritat és que cap d'aquestes constructores, ni cap altre subjecte, va sol·licitar la corresponent llicència d'ocupació. En aquesta situació, l'Ajuntament no tenia coneixement de la intervenció de cap altre subjecte que no fos el promotor i titular de l'obra, per la qual cosa, de conformitat amb el TRLRHL i les ordenances reguladores de la Taxa, l'Ajuntament no podia de cap manera girar la taxa a cap altre subjecte diferent del referit promotor que, a més, era qui tenia l'obligació legal de sol·licitar aquesta llicència.

Si no fos així, resultaria totalment desproporcionat imposar-li a l'Administració la càrrega, gairebé diabòlica, de conèixer l'existència de tots els possibles subjectes contractualment vinculats amb el promotor de l'obra, així com els pactes privats subscrits entre ells i el grau de compliment d'aquests darrers.

En aquest sentit, cal destacar que l'informe de la Inspecció municipal girada a les obres el 27 d'abril de 2018 constata que “no s'ha donat compliment a la Condició General de la Llicència que indica que cal comunicar el nom, el domicili i el número del “carnet d'empresa amb responsabilitat” del contractista que hagi de realitzar les obres”.

L'incompliment per ... d'aquesta condició, que no ho ha contestat, ha situat a l'Ajuntament en una situació inèdita i singular, ja que aquesta era l'única possibilitat que tenia de conèixer la identitat del subjecte passiu de la taxa d'ocupació del domini públic. Però, com s'ha dit, aquesta llicència no es va sol·licitar ni per ... ni per cap altre subjecte.

Així, a l'Ajuntament de Barcelona només constava i consta la identitat de ... que, com s'ha dit, reuneix la doble condició de promotor i titular de l'obra i a qui li és directament exigible, en qualitat de promotora de les obres de ..., l'obligació prevista a l'art. 9.2c) de la LOE de “gestionar i obtenir les preceptives llicències i autoritzacions administratives” a què abans s'ha fet referència, i sense que això obsti, per descomptat, que ... pugui, si escau, repercutir-la a tercers de conformitat i en els termes que eventualment hagi estipulat amb ells mitjançant contractes privats.

El recurrent indica que per a un període posterior, entre el 25/05/23 i 31/12/23, l'ajuntament ja ha girat la taxa per ocupació al constructor. Però si això és així, és perquè ... va encarregar a la ..., formada per ... i ... que sol·licités l'autorització per a instal·lar la tanca, com reconeix la ... en el seu recurs a dalt citat; de manera que va ser aquesta qui va sol·licitar la preceptiva llicència d'ocupació del domini públic, i és per aquest motiu que a ella se li va girar la taxa. Aquest és el fet diferencial que impedeix tota comparació entre els dos períodes, ja que en el segon, l'Administració sí que té coneixement de l'actuació d'un subjecte diferent del promotor de l'obra. L'absència de sol·licitud de llicència d'ocupació durant tot el període anterior, que és el que aquí s'analitza, és un fet singular -i anòmal- que no admet cap similitud amb el període posterior.

D'altra banda, la recta aplicació del principi de bona fe en les relacions administratives impedeix que un subjecte particular pugui beneficiar-se de l'incompliment de les seves pròpies obligacions legals -sol·licitar la llicència- i de les condicions imposades als actes que li són favorables -comunicar a l'Administració l'existència i la identitat del constructor-.

Sisè.- Quantificació de la taxa

... també discuteix el càlcul de la taxa al·legant la incorrecció de la tarifa aplicada i de la superfície considerada amb aquesta finalitat.

Pel que fa a la superfície considerada per al càlcul de la taxa -fixada en 1.250,40 m²-, de la documentació que es troba incorporada a l'expedient administratiu es desprèn que aquesta està perfectament acreditada en els diferents plànols, fotografies i informes elaborats pels empleats municipals (entre ells, l'informe emès en data 28 de juliol de 2023 pels serveis d'inspecció del Departament de Llicències i Inspecció del Districte de l'Eixample). Això unit al fet que ... no ha aportat cap prova que desvirtuï les dades comprovades i consignades pels empleats municipals -que gaudeixen de presumpció de legalitat i veracitat- sobre la superfície ocupada ens ha de portar a considerar-la correcta.

Pel que fa a la tarifa aplicada per calcular la taxa, ... argumenta que és incorrecta en tant que l'Ajuntament de Barcelona ha aplicat una tarifa general -concretament, la de l'article 7 apartat 2.5 de l'Ordenança 3.10 de l'Ajuntament de Barcelona per a l'exercici 2020- en perjudici de la tarifa especial prevista per a jardins de l'article 7.3 de la norma esmentada.

En relació amb aquest punt, cal assenyalar que la tarifa de jardins l'aplicació dels quals pretén la recurrent -de l'article 7.3 de l'Ordenança fiscal 3.10 esmentada- de cap manera està prevista per a ocupacions com la que en aquest singular i concret supòsit ens pertoca, sinó per a ocupacions de durada determinada que no suposin una utilització excloent com la duta a terme per Tal com s'assenyala a l'informe del Districte de l'Eixample, aquest precepte està previst per a casos d'instal·lació d'un petit negoci -per exemple, de xurreria- en un jardí municipal per desenvolupar una activitat econòmica durant un temps determinat.

Convé recordar que l'ocupació duta a terme per ... sense títol habilitant en el marc de les obres de rehabilitació del ... abastant un total de 1.250,40 m², es va iniciar fa molts anys, com reconeixen ... i la ... en els seus recursos, -de fet ... fixa expressament el seu inici en el 10 de desembre de 2014 -, i es va prolongar fins a l'any 2024.

La mateixa recurrent no sembla tenir cap dubte sobre la necessitat que per poder aplicar la tarifa de l'article 7.3 de l'Ordenança fiscal 3.10 de l'Ajuntament s'ha de tractar d'una ocupació per temps determinat quan en desenvolupar la seva al·legació de prescripció del dret de l'Administració a liquidar diu expressament:

“[...] la prescripción es total, por todo el periodo de ocupación, puesto que el devengo de la tasa tiene lugar con el inicio de la ocupación misma.

En este sentido no se liquida la tasa cada día que se ocupa el dominio público, sino que la tasa ha de liquidarse antes de que se inicie el período de ocupación.”

Sembla, així, que la pròpia promotora i titular de l'obra, ..., és conscient que l'ocupació per temps indeterminat (que es va perllongar per una dècada o fins i tot més) i sense títol habilitant (recordem que mai no va demanar llicència d'ocupació) dista molt de ser un supòsit de fet enquadrible en la previsió de la referida tarifa de l'article 7.3 de l'Ordenança fiscal 3.10, per la qual cosa ha de confirmar-se l'adequació a dret del criteri de l'Ajuntament de calcular la taxa aplicant la tarifa general de l'article 7 apartat 2.5 d'aquest text.

En definitiva, no és aplicable la tarifa fixa per dia o fracció, tal com es pretén, atès que aquesta tarifa s'associa a aprofitaments caracteritzats per la seva curta durada temporal, concreta i determinada en el temps, segons els requisits expressament establerts per l'ordenança. En el cas que ens ocupa, no sols no concorre un aprofitament amb una durada definida en els termes exigits per l'ordenança (per dia o fracció), sinó que, a més, l'ocupació del domini públic tampoc s'ajusta funcionalment al règim jurídic previst per a aquesta tarifa: "Aprofitament temporal de llocs i espais destinats a l'ús comú dels parcs, jardins i platges, per dia o fracció".

En aquest cas, no només no hi concorre un aprofitament de durada concreta i determinada en els termes exigits per l'ordenança, sinó que, a més, l'ús en qüestió no s'ajusta al règim previst per a aquesta tarifa. En efecte, en el cas tractat aquí, ens trobem amb l'ocupació permanent derivada del tancament d'una part de la via pública per facilitar l'execució d'unes obres de gran

rehabilitació de notable envergadura. Concretament, el tancament perimetral del carrer ho és per facilitar la gestió logística necessària per a l'execució de les obres legalitzades a l'expedient ... i aquesta ocupació se subjecta a una sèrie de condicions específiques (obligació de tanca, de senyalització, etc).

Aquesta ocupació, vinculada a la realització d'unes obres de gran envergadura, presenta un caràcter intensiu i perllongat en el temps, i constitueix un aprofitament especial i específic del domini públic, el qual està perfectament subsumit en el règim general previst per l'ordenança, i és incompatible amb la naturalesa determinada i concreta pròpia de la tarifa especial per dia d'ocupació. La pretensió d'aplicar la tarifa fixa per dia no sols contravé la lògica sistemàtica de l'Ordenança fiscal, sinó que suposaria una aplicació indeguda i desviada del règim tributari establert.

En conseqüència, correspon determinar la quota tributària aplicant la fórmula polinòmica prevista per a la tarifa general.

Setè.- Prescripció

Oposa ... a l'al·legació segona del seu recurs la prescripció del dret de l'Administració a liquidar per haver-se superat, en el moment de rebre les notificacions de les liquidacions impugnades, el termini de prescripció de quatre anys previst a l'article 66a) de la Llei general tributària.

Literalment, ... expressa a l'al·legació tercera del seu recurs: “(...) *la tasa será liquidada por los órganos municipales competentes para la tramitación de la licencia o autorización.*

Por lo tanto, la liquidación debió practicarse al inicio de la ocupación, el 10 de diciembre de 2014, por lo que a fecha de hoy habría prescrito el derecho a liquidar.

Aun cuando se sostenga que la ocupación se ha prolongado durante años, el devengo sería anual y, por tanto, en la fecha de notificación de las liquidaciones, habría prescrito el ejercicio 2020, pues en la fecha de notificación de las liquidaciones ya habría transcurrido 4 años desde el 1 de enero de 2020, fecha del devengo en las tasas de devengo anual”.

L'anàlisi d'aquest plantejament relatiu a la prescripció del dret a liquidar condueix a les consideracions següents.

En primer lloc, resulta contrari a la bona fe que ... pretengui emparar-se en un incompliment seu d'una obligació legal -la de sol·licitar la llicència en els termes que li imposa la LOE- per dir que ha prescrit el dret de l'Administració a liquidar. L'Ajuntament de Barcelona no va poder liquidar la taxa d'acord amb una llicència perquè aquesta no es va demanar mai per qui tenia l'obligació de fer-ho, ni per cap altre subjecte. Però la mateixa normativa municipal preveu que la taxa es meriti fins i tot quan “no s'hagi sol·licitat o obtingut la llicència corresponent” (article 6.1 in fine de l'Ordenança fiscal 3.10) per això l'Ajuntament de Barcelona estava habilitat i obligat normativament per girar les liquidacions que ara s'impugnen.

En segon lloc, i pel que fa a la meritació de la taxa i al període impositiu, la taxa d'ocupació del domini públic local girada a ... i regulada a l'Ordenança fiscal 3.10 de l'Ajuntament de Barcelona de l'any 2020 fixa com a moment de la meritació el de la realització del fet imposable. Així diu literalment l'article 6 de l'ordenança esmentada:

“Art. 6è. Meritació de la taxa i període impositiu.

- 1. Aquesta taxa es merita en el moment que s'inicia la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal i la prestació de serveis de gestió municipal sobre el domini públic estatal, encara que no se n'hagi sol·licitat o obtingut la corresponent llicència.*
- 2. Amb caràcter general, el període impositiu de la taxa serà el temps de l'aprofitament especial, la utilització privativa o prestació de serveis que correspongui en cada cas.”*

Tenint en consideració la normativa transcrita i els fets constatats i fins i tot reconeguts per la mercantil recurrent sobre la realitat i temps de l'ocupació –que persistia no sols en el moment de la notificació de les liquidacions, sinó fins i tot temps després- és clara la conformitat a dret del criteri de l'Ajuntament de Barcelona de liquidar en data 6 de març de 2024 i en concepte de taxa d'ocupació del domini públic municipal els quatre anys anteriors a aquesta data que no es veien afectats pel límit de la prescripció.

Vuitè.- Conclusió

Consell Tributari

Per tots els motius exposats cal desestimar íntegrament les pretensions adduïdes per ... mitjançant el recurs d'alçada interposat en data 12 d'abril de 2024 i les al·legacions complementàries presentades en data 5 de juny de 2024.

Per això, i coincidint amb la proposta del Districte de l'Eixample,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs interposat